

РЕШЕНИЕ

№ 5990

гр. София, 04.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 23.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9189** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А. Г. от [населено място], [община], срещу Уведомително писмо изх. № 02 – 210 - 6500/2705 от 29.06.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” (ДФЗ) за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материално - правните норми. Поддържа, че през релевантния период – стопанската 2011г., е стопанисвал и реално е използвал според предназначението им всички парцели които е заявил за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания. Твърди, че в процесното Уведомително писмо не са посочени фактическите основания за постановяването му, а изложените мотиви създават неяснота относно обстоятелствата, въз основа на които административният орган е достигнал до извода, че цялата заявена площ е недопустима за подпомагане. Счита, че в акта липсват данни относно проверките, които са били извършени по подаденото от него заявление за подпомагане и за това как тези проверки са били осъществени – на място или по документи. Моли съда да отмени Уведомително писмо изх. № 02 – 210 - 6500/2705 от 29.06.2012г., както и да осъди ответника да му изплати полагащата му се субсидия по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2011г. в общ размер на 6011.87 лева. Претендира за

разноски.

Ответникът Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. З. поддържа, че същата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото, включително и за юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срок, от страна адресат на акта и за която е налице правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административен съд София – град, 37 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на § 1, т. 23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество на 22.03.2011г. М. Г. е подал заявление с уникален регистрационен номер (У.) 262897 за подпомагане за 2011г. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и по Схемата за плащания за природни ограничения на земеделски стопани в планински райони (НР1). От приложената към заявлението Таблица на използваните парцели се установява, че за процесната 2011г. жалбоподателят е декларирал за подпомагане 6 бр. парцели в землищата на [населено място], [населено място] и [населено място], с обща площ от 12.57 ха.

С писмо изх. № 02 – 210 - 6500/8982, получено на 12.11.2011г., М. Г. е бил уведомен за наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства, в указания му срок, жалбоподателят да е посочил дали потвърждава застъпването и да е ангажирал доказателства за правното основание на което ползва съответния БЗС 06923-1-6-1, съобразно процедурата, установена в чл. 17 от Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2010г.).

С Писмо вх. № 02 - 0400/533 от 28.02.2012г. министърът на земеделието и храните е предоставил на ДФЗ база данни „Площи допустими за подпомагане” за кампания 2011г., обновени на база разглеждане на възражения и въз основа на резултатите от извършени проверки на място от страна на Технически инспекторат към Разплащателна агенция (РА) през 2011г. Съгласно цитираното писмо целта на предоставената база данни е да бъде използвана за извършване на окончателни кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2011г. и въз основа на резултатите да се извърши оторизация на плащанията. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателят да е подал възражение срещу това, че части от заявените за финансово подпомагане за 2011г. БЗС не попадат в специализирания слой „Площи допустими за подпомагане”.

С процесния административен акт е отказано финансово подпомагане за 2011г., в размер на 2815.90 лева по СЕПП и 3195.97 лева за НР1 и на основание чл. 58 от Регламент 1122/2009г. и чл. 16 от Регламент 65/2011г. на жалбоподателя Г. са наложени санкции за бъдещ период в размер на 1778.70 лева за СЕПП и 2018.78 лева за НР1.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно - техническа експертиза, която не е оспорена от страните и съдът кредитира като обективно и компетентно дадена. Според експертизата границите на специализирания слой

„Площи допустими за подпомагане” за 2011г., в зоната в която попадат БЗС заявени от жалбоподателя, са определени въз основа на ортофотокарта, изготвена на база самолетни снимки от месец август 2011г., като качеството на заснемане позволява да се идентифицират различни детайли на терена. Съгласно заключението общият размер на недопустимите за подпомагане площи по СЕПП и НР1, установени от вещото лице въз основа на приложените по делото писмени доказателства и извършени проверки в Министерство на земеделието и храните и при ответника, е 6.8 ха. За БЗС 67547- 68 – 1 - 1 вещото лице определя като недопустима за подпомагане площ от 2.25 ха., а не както е приел административният орган 2.45 ха., тъй като приема, че извън допустимия слой са попаднали корони и сенки на дървета по западната граница на парцела. По отношение на БЗС 81520 – 74 – 1 - 1 вещото лице определя като недопустима за подпомагане площ от 0.34 ха. по западната граница, заета от храсти и части от намиращи се в парцела от слогове, които са по-широки от 2м. и са обрасли с храсти, вместо установените от ответника 0.87 ха. (представляващи площта на целия парцел). За БЗС 81520 – 73 – 1 - 1 експертната определя като недопустими за подпомагане площи в размер на 0.2 ха, заети от храсти, вместо установените от ответника 0.55 ха. По отношение на БЗС 06923 – 1 – 6 - 1 експертната определя като недопустима за подпомагане площ от 0.25 ха., вместо приетите от ДФЗ 0.47 ха., тъй като установява, че извън границите на специализирания слой са останали окосени площи, както и такива върху които са попаднали сенките на околни дървета. За БЗС 06923 – 1 – 4 - 1 вещото лице приема, че не е налице недопустима за подпомагане площ, определена от ответника на 0.02 ха., тъй като към момента на заснемането цялото пасище е било окосено, а в участъка, изключен от допустимия слой има само два храста.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по съображенията, изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка съдът установи, че оспореният акт – уведомително писмо – е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на закона по следващите съображения.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл. 20а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), съгласно която норма изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС (чл. 11а ЗПЗП), като съгласно § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на

пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Съдът приема, че актът е в предписаната от закона форма, доколкото в приложените Таблици изчерпателно са изброени всички парцели по отношение на които са установени недопустими за подпомагане площи и от поясненията към тях, могат да бъдат изведени фактическите и правни основания за постановяването на Уведомителното писмо.

При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и които да мотивират неговата отмяна. Съдебната практика и теорията са константни, че процесуалните нарушения в административното производство, колкото и фрапантни да са, са съществени само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. Преценката за това е свързана и с изследване на материално - правните предпоставки за получаване на финансовото подпомагане по схемите и мерките за директни плащания.

Материално - правните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания са посочени в чл. 39 – чл. 43 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и са следните: бенефициентът да е земеделски стопанин, да ползва земеделски площи в определен размер, които поддържа в добро земеделско и екологично състояние. Безспорно е по делото обстоятелството, че жалбоподателят е земеделски стопанин, който стопанисва земеделска площ, включена в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП) и в този смисъл отговаря на изискванията на чл. 41 ЗПЗП.

Изискванията и критериите за допустимост за подпомагане на земеделските площи и постоянните пасища са установени в Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2010г.). Съгласно приложимата норма на чл. 2, ал. 1 Наредба №5/2009г. земеделски площи са тези части от територията на страната, които притежават природни дадености, правещи ги пригодни за извършване на земеделска дейност, включени са в СИЗП по чл. 30, ал. 2, т. 2 ЗПЗП като част от физически блокове земеделски площи и могат да бъдат използвани за извършване на земеделска дейност съгласно действията в страната законодателство. По смисъла на чл. 3, ал. 1 от Наредба №5/2010г. земеделските площи са използвани, когато са заети от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция. В ал. 1 на чл. 5 от Наредба №5/2010г. е предвидено, че като постоянно пасище се класифицира използвана земеделска площ, която се ползва постоянно за 5 или повече години за отглеждане на тревни фуражни култури чрез култивиране (засяване) или чрез естествено самозасяване и не е включена в сеитбооборота на стопанството по смисъла на чл. 4, ал. 2 [javascript:;](#). Съгласно чл. 8 от Наредба №5/2010г. допустими за подпомагане по схемите за плащане на площ са частите от използваната земеделска площ, които се поддържат в добро земеделско състояние, съгласно определението, дадено в чл. 9.

С приетата и неоспорена СТЕ безспорно се установява, че части от 5 от заявените за подпомагане БЗС, с обща площ от 6.8 ха., не са допустими за

подпомагане, тъй като не са били поддържани в добро земеделско състояние по смисъла на чл. 8 във връзка с чл. 9 от Наредба №5/2010г. От представените от ответника цветни карти на БЗС се установява, че ортофотокартата, относима към процесните парцели, е с такава прецизност, която позволява да се идентифицират различни детайли на терена и по недвусмислен начин да се установят площите, които са заети компактно с дървесна и храстовидна растителност и не отговарят на изискванията за допустимост, установени в чл. 16 от Наредба №5/2010г. Макар СТЕ да е отчела известни неточности при нанасянето на границите специализирания слой „Площи допустими за подпомагане”, измерената от вещото лице недопустима за подпомагане площ е повече от 50% от определената площ по смисъла на чл. 2, т. 23 от Регламент 1122/2009г. Следователно правилен и в съответствие с изричната норма на чл. 58, § 2 от Регламент 1122/2009г. е крайният извод по същество на административния орган, че цялата заявена от жалбоподателя площ за 2011г. не подлежи на подпомагане и в съответствие с § 3 на същата норма са му наложени санкции за бъдещ период.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че процесното уведомително писмо е законосъобразен административен акт, издаден при правилното приложение на закона, поради което не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл. 143, ал. 4 АПК и чл. 8 във връзка чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лева – за СТЕ и за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - [населено място] - град, Второ отделение, 25^{-и} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Г. от [населено място], общ. С. срещу Уведомително писмо изх. № 02 – 210 - 6500/2705 от 29.06.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

ОСЪЖДА М. А. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес - [населено място], [община], област С., да заплати на Държавен фонд „Земеделие”, представляван от изпълнителния директор, с адрес: 1618 С., [улица], сумата от 450 (четиристотин и петдесет) лева - разноски по адм. дело № 9189/2012г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София – град пред Върховния Административен Съд на Р България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

